

gaaende denne Sag. Det blev indleveret til den meget ærede Kirkeminister, og Afskrifter deraf bleve overladte til Finansudvalget. Der er det jo fuldstændig blevet oplyst, at denne Sag virkelig ikke er saaledes forceret eller jasket igennem, at man i mindste Maade behøver at være bange for, at der, naar Bevillingen er vedtagen, senere vil være noget at angre. Der findes jo i det Bilag under Nr. 49, der ledsager Vædringsforslaget, tilstræffelige Oplysninger. Der staar her anført, at der er 334 Beboere, som gennemsnitlig have over en hel Mil til Kirke, og at der er 74 Personer i Nørre Sneede Sogn, som gennemsnitlig have over en Mil til Nørre Sneede Kirke. Maaſte maa jeg føje til, at der er et Antal, hvor stort veed jeg ikke, i Brads Sogn, der silferlig ogsaa vil komme til at slutte sig til den nyopførte Kirke, som jeg i hvert Fald vil haabe maa komme. Naar man nu, som det ogsaa er oplyst, veed, at den overvejende Del af disse Smaakaarsfolk, der leve paa disse mindre Lodder, ikke have andet Røretøj end undertiden et Par ganske smaa Stude og undertiden slet ingen Ting, vil man forstaa, at Forholdet er vanskeligt for dem. Dertil kommer, at Vejforbindelserne ere i en umaadelig slet Tilstand, noget, alle kende, der overhovedet have færøedes i disse Egne. Deraf vil man ogsaa forstaa, at det er meget vanskeligt for disse Folk at komme til Kirke. Man kunde fremsætte den Paastand, at det heller ikke behøvedes. Der har jo i dette Land lydt Røster i denne Retning. Jeg skal ikke nægte, at jeg nok mener, at blandt de Ting, som der med Rette kan stilles Krav om, er det, at der skabes gunstige Betingelser for Folkets Mandsliv, og jeg tror, at det i Grunden maa kræves netop for denne Befolkning derude i Vesteregnet, som i ikke ringe Grad lever silt fra Omverdenen og lever Dage, ja Uger, uden egentlig at have Samkvem med andre Mennesker. Det synes mig da at være ganske naturligt, at de en Gang imellem have Trang til at komme ud det forekommer mig i hvert Fald, at der ingen Grund er til at anke over, at de saa søge til Kirken. Det er for Næsten anført i det Andragende, som er fremlagt, at netop fordi der er Mangel paa Kirker, og netop fordi der er saa store Strækninger, hvor Befolkningen er saaledes overladt til sig selv,

gaaer Udviklingen der saa mærkværdig i Retningen af, at der opstaar en hel Mængde Sætter, som hver have deres Talsmænd, der gaa omkring og føre Ordet vel sagtens i Hjemmene og i andre Lokaler, hvor der kan gives Vejlighed dertil. Jeg skønner i hvert Fald for mit Vedkommende ikke rettere, end at man ikke i fjerneste Grad behøver at frygte for, at man vil komme til at angre, at vedtage dette Forslag eller alle disse Forslag, thi det kunde aldrig falde mig ind at ville kræve, at man skulde stille sig anderledes lige over for de andre stillede Forslag end overfor dette. Da der imidlertid er gjort stærke Indvendinger mod det sidstnævnte Forslag, har jeg ment at maatte gøre opmærksom paa, at der er ingen som helst Grund til at befrygte, at man bag efter vil komme til at angre, at man har vedtaget det. Det viser sig ogsaa af de fremkomne Oplysninger, at den Kommission, der, saa vidt jeg erindrer i 1870, var nedsat for undersøge disse Forhold derude i de vestlige Sogne lige overfor den Mangel paa Kirker, som man erkendte var til Stede, har lovet at opføre en Kirke netop paa denne Plads. Dertil kommer, at alle Autoriteter ere enige om ogsaa at støtte Sagen. Had der endelig ogsaa har nogen Betydning for en saadan Sag, og er et temmelig stærkt Bevis for, at Sagen er moden til Afgørelse, er, at man fra disse fattige Egne møder c. 2,000 Kr., som disse Smaakaarsfolk lægge paa Bordet for at tilfredsstille deres Trang i kirkelig Retning, hvad enten Kapitalen nu skal anvendes paa den ene eller anden Maade, s. Eks. om det maaſte ved Ministeriets Mellekomst bliver ordnet saaledes, at Summen bliver anvendt til Kirkens fremtidige Vedligeholdelse. Dertil kommer desuden, at de have fuldstændig fri Plads til Opførelse af Kirker og til Indretning af Kirkegaard. Den er stænk af Proprietær Helm paa Gludstedgaard, som meget stærkt interesserer sig for Sagen. Det er en meget smukt beliggende Plads i umiddelbar Nærhed af denne Gaard, der er omgivet af en rig og smuk Plantage, og Kirken vil komme til at ligge rigtig fint i yndstlig Retning for denne Gaard. Jeg maa meget bede det høje Ting om at støtte dette Forslag, idet jeg føler mig forvisset om, at der intet som helst vil følge efter, og altsaa stemme saa vel for